

ΤΕΧΝΗΤΗ ΕΚΚΟΛΑΨΙΣ ΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπάρχουν διάφορα μεγάλα καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται αὐτὰ διὰ τεχνητῆς θερμότητος.

Ἐν τῶν τοιούτων καταστημάτων ἐπεσκέφθη πρότινος χρόνου ὁ Ἀμερικανὸς πρόξενος, ὅστις περιγράφει αὐτό, ὡς κατεσκευασμένον ἐκ πλίνθων ἠλιοψημμένων ἐκ πηλοῦ καὶ χώματος. Εἶναι δὲ 70 ποδῶν τὸ μῆκος, 16 τὸ ὕψος καὶ 60 τὸ πλάτος, διαιρεῖται δὲ εἰς 12 διαιρέσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δύναται νὰ χωρέσῃ 7,500 αὐγά, ὥστε τὸ ὅλον τῶν ἐκκολαπτομένων ὠν εἶναι 90,000 !

Ἡ ἐποχὴ τῆς τεχνητῆς ἐπώσεως ἀρχεται κατὰ τὸν Μάρτιον, τρεῖς δὲ ἐπώσεις γίνονται διαρκούσης τῆς ἐποχῆς. Ἐκάστη ἐπώσις ἀπαιτεῖ 21—22 ἡμέρας, τετράκις δὲ τῆς ἡμέρας τὰ ὠὰ μετακινουῦνται, ὁ δὲ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας δὲν εἶνε κατώτερος τῶν 98° Φαρενχάιτ.

Ἐκ τῶν ἐκκολαπτομένων ὠν ὀλίγα συγκριτικῶς χαλοῦν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ πουλάκια ἀποθνήσκουν, ὥστε ἐκ τῶν 270,000 ὠν, τὰ ὅποια ἐπώζονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον αἰ 230,000 δίδουν πουλάκια, αἰ δὲ 40,000 χαλοῦν.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπαιτοῦνται δύο μόνον, ἄνθρωποι ἢ μᾶλλον εἰς ἀνήρ καὶ ἓν παιδίον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρνιθίων, τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνέρχεται εἰς 5,000,000 κατ' ἔτος, ἀπαιτοῦνται δὲ 1,500,000 ὀρνιθες διὰ νὰ δώσωσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ὠν !

Ἡ ΚΙΒΩΤΟΣ. ΑΡΧΑΙΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ.
ΙΝΔΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ.

Αἱ τελεταὶ αἰ γενόμεναι σχετικῶς πρὸς τὴν κιβωτὸν εἶναι κοινὰ καθ' ὅλον τὸν ἀρχαῖον κόσμον. Οἱ Αἰγύπτιοι περιέφερον κιβωτὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος. Κατὰ τὸν Σηρ Ῥόλινσον οἱ Ἀσσύριοι εἶχον θεάν τινα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Σὶν ἢ Χουρκό, ὠνομάζετο προσέτι καὶ «Μεγάλη Δέσποινα,» κιβωτὸν δὲ μετεχειρίζοντο εἰς τὴν τέλεσιν τῶν μυστηρίων τῆς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ Περσίας διὰ τοῦ Καβοῦλ εἰς τὰς Ἰνδίας εἶναι πολὺ βραχεῖα, καὶ μολο-

νότι ἡ λειτουργία εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰνδίας εἶναι ἤδη διάφορος ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὰ Ἰμαλάια ὄρη, μολοντοῦτο ἔχομεν ἐν τῇ μυθολογίᾳ τῶν Ἰνδῶν τὰς ἰδέας ἐκεῖνας, αἵτινες εἶναι κοινὰ εἰς ὅλα τὰ θρησκευτικὰ συστήματα, καὶ φαίνονται ὅτι σχετίζονται μὲ τὰς ἀρχαίας τελετὰς τῶν κιβωτῶν.

Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα εἶναι ὅτι «ἡ θεότης ἐπέπλεεν ἢ ἐκινεῖτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων». Ἡ θεότης κάθηται ἐπὶ θρόνου, ὁ δὲ θρόνος οὗτος, ἐπειδὴ εἶναι ἐπὶ τῶν ὑδάτων γίνεται πλοῖον ἢ κιβωτός. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν μυθολογίαν δὲν ὑπάρχει μορφή τὸσον καταφανής, ὅσον ἡ ἀρχικὴ αὕτη περὶ θεότητος ἰδέα. Ἐν ἀπὸ τὰ περιέργα παραδείγματα εἶναι τὸ τοῦ Βισοῦ καὶ Ναραγιάν. Εἰς τοῦτο ὁ Ὁφίς Σεπά, εἶναι περιτυλιγμένος εἰς ἀναριθμήτους στροφάς, σχηματίζων οὕτω ἔδραν, ἥτις ἐπιπλέει ἐπὶ τῶν ὑδάτων, αἰ δὲ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἀνέρχονται διὰ νὰ σχηματίσουν τὸν θόλον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐπαναπαύεται ὁ Βισοῦ. Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἀγαλμάτων ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ σπήλαια τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἰνδικὸν θρήσκευμα, ὡς ὅλα τὰ ἄλλα θρησκευτικὰ συστήματα, παριστάνει τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἐκτελεσθεῖσαν ὑπὸ τινος ὄντος εἰδικῶς διορισθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Τὸ ὄν ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς Ὑψίστης θεότητος παρίσταται ὡς ὢν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἀπὸ τὸν Βισοῦ φύεται ὁ κορμὸς τοῦ λωτοῦ. Οὗτος προσέτι πλέει ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ὠκεανοῦ καὶ σχηματίζει τὴν ἔδραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κάθηται ὁ Βράμας, ἐνῶ δημιουργεῖ τὸν κόσμον.

Ὁ εἰδικὸς οὗτος χαρακτὴρ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἰνδικῆς μυθολογίας. Ὁ Ἀργαμάθας εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Σιδά, τῆς Ἰνδικῆς θεότητος, ἥτις εἶναι στενωῶς συνδεδεμένη μὲ τὰς τελετὰς, εἰς τὰς ὁποίας τὰ ὀνόματα Ἀγρα καὶ Πάτρα εἶναι ἐν χρήσει, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὄνομα Ἀγραμάθα, ἢ κύριος τῆς κιβωτοῦ, εἰδικῶς ἐφαρμόζεται.

Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερον ἀντικείμενον καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν παρὰ τὸ ἀνοικτὸν ἄνθος τοῦ λωτοῦ μὲ τὰ πλατέα πεπιεσμένα φύλλα του ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ τοῦ ἄνθους τούτου ἐνθρο-

νισμένος ὁ Βράμας ἐδημιούργησε τὸν κόσμον. Ὁ δὲ ἐκ Λωτοῦ θρόνος τοῦ Βούδα κηρύττει διὰ τοῦ τίτλου του, ὅτι ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Λωτὸς οὐδέποτε ἐλλείπει ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Βούδα. Εἰς τὴν ἀγροικοτάτην γλυπτικὴν τὴν παριστάνουσαν τὴν μορφήν του ἀπαντῶνται πέταλά τινα τοῦ ἀνθους τούτου, εὐρίσκονται δὲ τὰ πέταλα ταῦτα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἄνω μέρους τοῦ θρόνου, ὥστε πραγματικῶς ὁ Βούδας κάθεται ἐπὶ τοῦ λωτοῦ.

Ἐκ τούτου γίνεται καταφανὲς ὅτι οἱ ὕψιστοι θεοὶ τοῦ Βραχμανισμοῦ καὶ τοῦ Βουδισμοῦ παρίστανται ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν ἰδέαν τοῦ ἐπιπλέειν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Περὶ τοὺς 22,000 ἀνθρώπων ἐπισκέφθησαν τὴν οἰκίαν τοῦ ποιητοῦ Σαϊξσηίου ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ παρελθὸν ἔτος.

— Εἰς τὰς Πολιτείας Ὀριγον καὶ Καλλιφορνια τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι ἐγκατεστημένοι 1000 Κινεζοὶ Εὐαγγελιστοὶ, οἱ ὅποιοι ἀπεφάσαν νὰ στείλουν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ των δύο νέους ἱεραποστόλους διὰ νὰ κηρύξουν εἰς τοὺς ὁμοσθεῖς των τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— Ὁ Καθηγητὴς τῆς ἀθητικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γαλι ἐδημοσίευσεν, ὅτι οἱ μὴ καπνίζοντες ὑπερτεροῦσι τοὺς καπνίζοντας κατὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ πάχος τοῦ σώματος. Ἀκούσατέ το ὅλοι οἱ νέοι.

— Ὁ ἑκατομυριοῦχος ἀμερικανὸς Πούλμαν, ἐρωτηθεὶς πῶς ἠσθάνετο ἔχων εἰς τὴν κατοχὴν του τόσα ἑκατομμύρια, ἀπεκρίθη. «Δὲν ἐσκέφην περὶ τούτου καθόλου. Ἄλλὰ τώρα, ὅτε μὲ ἐρωτᾷς, σοὶ λέγω ὅτι πιστεύω ὅτι δὲν εἶμαι καλλίτερα, βεβαίως ὄχι εὐτυχέστερος, παρ' ὅταν δὲν εἶχα μίαν πεντάρην εἰς τὴν τσέπην μου καὶ ἠναγκαζόμην νὰ ἐργάζωμαι διὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον μου ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτός. Τότε ἐφόρου μίαν ἐνδυμασίαν, καὶ τώρα φορῶ μίαν. Τότε ἔτρωγον τρεῖς φορές τὴν ἡμέραν καὶ τώρα τρώγω τρεῖς. Τότε δὲν εἶχα εἰμὴ ἐλαχίστας φροντίδας, τώρα περισπῶμαι νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπὸ μυριάς φροντίδας. Τότε ἐκοιμώμην ὡς ἄρνιον, τώρα ὁ ὕπνος μου εἶναι τεταραγμένος. Ἐν γένει δὲ δύναμαι, νὰ εἶπω, ὅτι τότε ἦμην πολὺ εὐτυχέστερος παρ' ὅ, τι εἶμαι τώρα. Καὶ ὅμως εἶναι πολὺ εὐχάριστον αἶσθημα νὰ ἦναι τις ἑκατομυριοῦχος!»

— Συγκριτικὴ αὐξήσις τῶν γλωσσῶν. Ἐκ τῶν 162,000,000 ἄντα ὄμιλουσιν τὰς ἐπὶ τὴν Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας τὸ 1801, ἡ Ἀγγλικὴ ὄμιλετο ὑπὸ 13 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἡ Ἰσπανικὴ ὑπὸ 16. Ἡ Γερμανικὴ ὑπὸ 18. Ἡ Ῥωσικὴ ὑπὸ 18. Ἡ Γαλλικὴ ὑπὸ 19, ἡ Ἰταλικὴ ὑπὸ 6 καὶ ἡ πορτογαλικὴ ὑπὸ 8.

Τὸ 1890 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὀμιλοῦσι τὰς γλώσσας ταύτας ἠῤῥῆσεν ἀπὸ 166 ἑκατομμύρια εἰς 400,000,000, ἐκ τῶν ὁποίων 125,000,000 ὀμιλοῦν τὴν Ἀγγλικὴν (δηλ. 31 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν), 50,000,000 τὴν Γαλλικὴν, 70,000,000 τὴν Γερμανικὴν, 40,000,000 τὴν Ἰσπανικὴν, 80,000,000 τὴν Ῥωσικὴν, 35,000,000 τὴν Ἰταλικὴν, 13,000,000 τὴν Πορτογαλικὴν, δηλ. τὴν Ἀγγλικὴν ὀμιλοῦσιν ἀντὶ 13 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, τριάκοντα καὶ εἰς!

Ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένη ἀθεΐα.

— Εἰς τὰ δημόσια προκαταρκτικὰ σχολεῖα τῶν Παρισίων, τὰ ὁποῖα συντηροῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα

δὲν ἀνήκουν εἰς ὄρισμένον θρησκαεμα, ἡ ἐξῆς Κατήχησις καθημερινῶς διδάσκεται.

Διδασκαλος. Τί εἶναι Θεός;

Παῖδον. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπωμεν.

Διδ. Ἀναγνωρίζεις Ἀνώτερον τινα Κυβερνήτην;

Παῖδ. Διατὶ νὰ ἀναγνωρίσωμεν τοιοῦτον; Ἀπόδειξον εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνάγκην καὶ δεῖξον τὸ Ὅν τοῦτο εἰς ἡμᾶς.

Διδ. Δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τοιοῦτον Ὅν εἶναι ἀπαρατήτως ἀναγκαῖον.

Παῖδ. Λοιπὸν εἶναι ματαιοπονία νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης!!

Ἡ Κατήχησις αὕτη συγκεφαλοῦται εἰς τὰ ἐξῆς: «Ἡ λέξις Θεὸς δὲν ἔχει σημασίαν. Δὲν ἔννοεῖ τίποτε — παντελῶς τίποτε!»

Ὁ Ναπολεὼν Ῥουσσὲλ ἐπικρίνων τὸ κατηχητικὸν τοῦτο μάθημα εἰς διάλογόν τινα μετὰ τινος ἀθέου, λέγει: «Ἄμφότεροι βλέπομεν εἰς τὸ Σύμπαν μυρία ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα διεγείρουν τὸν θαυμασμόν μας. Οἱ ἄπειροι ἀστέρες καὶ τὸ στερέωμα, ἡ τακτικὴ πορεία δλων τῶν πλανητῶν, ἡ τάξις καὶ ἀρμονία, τὰ ὁποῖα παρατηροῦμεν ἀπανταχοῦ — ἅλα ταῦτα ἐγὼ δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ ἀποδώσω εἰς μίαν Ἀρχικὴν Λογικὴν αἰτίαν, συ δὲ εἰς τίποτε. Προσέτι συ καὶ ἐγὼ εἶμεθα λογικὰ καὶ ἐλεύθερα ὄντα, συνάμα δὲ ἠθικά, ἂν καὶ ὄχι πάντοτε πράγματι, ἐν δυνάμει ὅμως τοιαῦτα. Τὸ συναίσθημά μου μοι λέγει ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἠθικὴ αὐτῆ φύσις ἀποτελοῦν τὴν ὑπεροχὴν ἡμῶν, καὶ ὅτι τὸ Ὅν, τὸ ὁποῖον ἐνεφύτευσεν ἐντὸς μας τὰς ιδέας καὶ τὰ φρονήματα ταῦτα, πρέπει νὰ κατέχη αὐτὰ καὶ αὐτὸ εἰς βαθμὸν ὅμως ἄπειρες ἀνώτερον.»

«Αἱ δυνάμεις αὗται δὲν δύναται νὰ ἦναι αἰδιότητες τῆς ὕλης, διότι ὕλη μὴ ἠθικὴ ἀλόγισαν εἶναι τὸ ἄλογον καὶ ἀποτρόπαιον. Ἐπομένως ἡ Πρώτη αἰτία πρέπει νὰ ἐνεφύτευσεν ἐντὸς τῶν λογικῶν ὄντων τὸν νοῦν διὰ νὰ κυβερνᾷ. Τοῦτο πιστεύω, ὄχι διότι δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω, ἀλλὰ διότι τὸ εὐρίσκω διὰ τῆς πείρας, ἐπειδὴ δὲ ἔχω τὴν συναίσθησιν, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μου συναίσθησις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ἰδικὴν σου, κηρύττω εἰς σὲ τὴν πνευματικὴν ταύτην ἀλήθειαν χωρὶς νὰ προσπαθῶ νὰ τὴν ἀποδείξω. Μόνος ὁ ἄρρων λέγει «δὲν ὑπάρχει Θεός.»

Ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοιοῦτων διδασκαλιῶν ἐκπαιδευόμενοι καὶ ἀνατεφρόμενοι χιλιάδες παῖδων ἐν Γαλλίᾳ καθίστανται σὺν τῷ χρόνῳ ὁ σκόληθ ὅστις κατατρώγει τὰ σπλάγγνα τοῦ δυστυχικοῦ ἔθνους τῆς Γαλλίας, καὶ ἂν μὴ τὸ Εὐαγγέλιον σώσῃ αὐτὸ, θὰ ἀπαλειφθῇ ἐπὶ τέλος ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Φεύγετε ἀπὸ τῆς ἀπιστίας, ἀγαπητοὶ μου φίλοι!

— Τρία εἶδη ἀνθρώπων. Ἀγγίλιους τις συγγραφεὺς λέγει, ὅτι εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχουν τρία εἶδη ἀνθρώπων. Οἱ θελόντες — οἱ μὴ θελόντες, καὶ οἱ μὴ δυνάμετοι. Οἱ πρῶτοι ἐπιρραδούν πάντα τὰ πράγματα, οἱ δεῦτεροι ἀνθίστανται εἰς πάντα καὶ οἱ τρίτοι ἀποτυγχάνουν εἰς ἅλα. Τὸ «θέλω» κατασκευάζει σιδηροδρόμους καὶ ἀτμόπλοια, τὸ «δὲν θέλω» δὲν πιστεύει εἰς πειράματα καὶ ἀνοησίας, ἐνῶ τὸ δὲν δύναμαι καλλιεργεῖ χέρτα ἀντὶ σίτου καὶ τελειώνει τὰς ἡμέρας του εἰς ἀποτυχίαν!

— Τρύπανα τρυχῶς. Ἡ βασίλισσα τῆς Ῥουμανίας κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς Ἀγγλίαν ἐπισκέφθη καὶ ἐν ἐργαστίῳν βελωνῶν. Ἐνῶ δὲ παρετῆρει τὴν ἐργασίαν εἰς τῶν ἐργατῶν ἐξήγησε παρ' αὐτῆς μίαν τρίχα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς. Ἡ βασίλισσα εὐχαριστῶς τῷ ἔδωκε μίαν. Ὁ ἐργάτης ἔλαβεν αὐτὴν τὴν εὐφηρμῶσεν εἰς τὸ ἐργαλεῖον, καὶ δι' αὐτοῦ ἔκαμε μίαν τρύπαν εἰς αὐτὴν, ἔπειτα ἔλαβε λεπτὴν μεταβίβην κλωστήν, τὴν ἐπέραςε διὰ τῆς τρύπας καὶ τὴν ἐνεγείρισε πάλιν εἰς τὴν ἐκτεπληγημένην βασίλισσαν!

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος ἐκτυπῆθη καὶ ἀπέθανε, διότι ἤγγισε τὴν κιβωτόν;
2. Ποῖοι μετεχειρίσθησαν παλαιὰ φορέματα καὶ μουχλιασμένον ἄρτον, διὰ νὰ ἀπατήσουν ἄλλους;
3. Πρὸς ποῖον σκοπὸν;

ΣΗΜ. Ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Συντάκτου ἤρρησεν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ φύλλου τοῦ 7βρίου.

ΣΗΜ. Ἡ τρίτη σειρὰ «τῶν παιδικῶν διηγημάτων» ἤλθεν. Ἡ διανομὴ θὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὸ νέον ἔτος. Ὅσοι ἔχουν προπληρώσει ἄς ἀναμείνουν ὀλίγον ἀκόμη.